

Csatlós Regina

A világ nem olyan bonyolult

Szöveg: Farkas Anita
Fotó: Hölvényi Kristóf

TÍZ ÉV PÖRGŐS BUDAI ÉLET UTÁN NÉHÁNY ESZTENDEJE A PÉCSELYI HIDEG-HEGYRE, EGY KOMFORT NÉLKÜLI JURTÁBA KÖLTÖZTEK A PÁRJÁVAL. MENEKÜLÉS A NAGYVÁROSBÓL?

Inkább úgy fogalmaznék, hogy egy értelmes élet iránti vágy hívott minket. Egyre határozottabban éreztük, hogy az életidőnk, a munkával töltött energiáinkat szeretnénk olyan dolgok szolgálatába állítani, amiknek valóban értelmét látjuk. Az emberek jó része természetesnek veszi, hogy a csapból víz folyik, egy kattintásra fény van és meleg, a boltban roskadoznak a polcok. De kevesen gondolnak bele, hogy mi a kényelem ára: a környezet és a nálunk kevésbé szerencsés emberek gátlástalan kiszigerelése, szenvedései. Mi viszont úgy gondoltuk, ezt a fajta értékrendet nem szeretnénk többé szolgálni. Fokozatosan beláttuk, milyen kevés dologra van szükségünk, és a kiköltözésünk óta, materiális értelemben, csak még tovább egyszerűsödött az életünk.

A MUNKA AZONBAN NEM LETT KEVESEBB, HISZEN AZ ÖNELLÁTÁS, A GAZDÁLKODÁS TELJES EMBERT KÍVÁN.

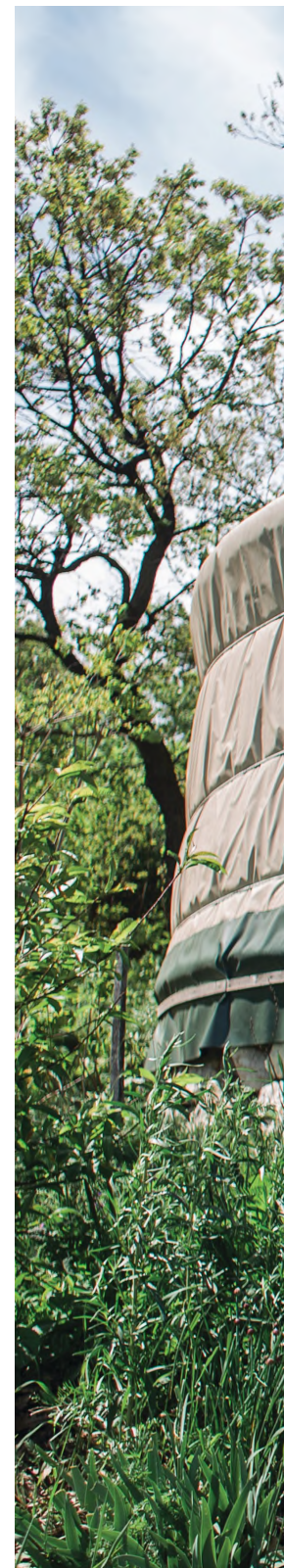
De ez egy jó munka, hiszen van kézzelfogható eredménye. Sosem voltam például ennyire izmos és egészséges, pedig nem járok konditerembe; a természetben élés észrevétlenül átforgatta a lelkem mellett a testemet is. És bízom benne, hogy a példám, a példánk másokat is inspirálhat. Ezért találtuk ki a Gyüttment fesztivált, azaz a városból a természetközeli életbe kíváncsiak éves találkozóját is, ahol önfenntartásról, környezettudatosságról, harmonikus létről beszélgetünk napokon át.

ÖNÖK KITŐL TUDNAK TANULNI MA, AMIKOR MÁR A KONYHAKERT IS EGYRE KEVESEBBÉ DIVAT, AZ ÁLLATTARTÁSRÓL NEM IS BESZÉLVE?

Sajnos valóban elég volt hozzá két-három generációnyi kiesés, hogy a paraszti lét és a hozzá kapcsolódó fenntartható életforma már-már szégyellni valóvá váljon, és így elhalványuljon az azelőtt nemzedékről nemzedékre örökített tudás. Az ismereteinket a hagyományos ökológiai gazdálkodásról paradox módon vagy az internetről vadásszuk le, vagy tanfolyamokon hallunk róla. De nem is ez a dolog legnehezebb része, hanem a mentális gátak átlépése. Elhinni, hogy képesek vagyunk dolgokat megtenni, a világ nem olyan bonyolult, amilyennek látszik, nem kell mindig mindenhez szakember. Nekem sem volt könnyű az út, mire rájöttem, hogy kenyeret sütni vagy sajtot készíteni, legalábbis alapszinten, nem is olyan nagy ördögösség.

HA LELESSÍTJUK AZ ÉLETÜNKET, RÁNK TÖR A MAGÁNY...

Nem feltétlenül. Tény, hogy amióta egyre több mindent elő tudunk magunk állítani, egyre kevesebbet járunk be a városba, de azért mi sem zárványként élünk a Hideg-hegyen a másfél éves kislányunkkal. Eleve nyolcan lakunk a területünkön, és a környezetünkben élőkkel is szoros a kapcsolat. Közösön tartjuk az ünnepeket, sőt körvonalazódik egy messzebbre mutató, gazdasági együttműködés terve is. Az aktív közösségi élet szép megtartóerő. Ahogyan a járvány időszaka megmutatta, milyen fontos a túléléshez az összefogás, úgy a gyermekeink jövője érdekében ezt is vissza kellene tanulnunk: szegényérzet nélkül kérni, adni, odafordulni szívvel, bizalommal, nyitottsággal egymás felé.

Csatlós Regina „kiköltöző” gazdálkodó, a Mindenegyüttmegye Egyesület vezetője, a Gyüttment fesztivál szervezője, egy másfél éves kislány édesanyja

